

Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

Pelgrims van Hoop

September - oktober - november

2025 nr

3

H. Gerardus Majella Parochie

Vleutenseweg 517

3532 HK Utrecht

Telefoon 030-2931474

info@gerardusmajella.nl

www.gerardusmajella.nl

Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en X onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat

Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Pastoor

Pater Kornelius Maria, csj

06-51168945

Bankrekening

Kerkbestuur

NL 27 INGB 0000 265 993

Missie en Ontwikkeling

NL 93 INGB 0003 767 475

Leerhuis

NL 98 INGB 0000 254 821

PCI (Caritas)

NL 30 RABO 0387 5214 02

Uitgelicht

Pagina 9

Op pelgrimstocht met grote voorbeelden

Pagina 14

Casimir Zoutendijk over zijn weg naar de Katholieke Kerk

Pagina 27

Meet the English Core Team

Gebedstijden

Eucharistische Aanbidding

Eucharistie - vieringen

Zondag

08:00 en 17:30

18:00-18:45

10:00 Hoogmis 16:00 ENG

Maandag

-

18:00-18:45

19:00

Dinsdag

08:00, 12:30 en 17:30

18:00-18:45

07:00 en 19:00

Woensdag

12:30 en 17:30

18:00-18:45

19:00

Donderdag

08:00, 12:30 en 17:30

18:00-18:45

07:00 en 19:00

Vrijdag

08:00, 12:30 en 17:30

18:00-18:45

07:00 en 19:00

Zaterdag

08:00, 12:30 en 17:30

18:00-18:45

07:00 en 19:00

Inhoud

Woord van de pastoor Vanuit het bestuur Parochie in beeld	3
Verdieping Christelijke Hoop Op pelgrimstocht Fietsende pelgrim van hoop	9
Leerhuis	12
Uit de Parochie Zijn weg naar de katholieke kerk Het carillon Wie zit er naast mij in de bank?	13
Secretariaat Aankondigingen Liturgische activiteiten Activiteitenkalender Personalia	19
Uit de Parochie Broedernieuws Anty en Janthony bedankt!	23
English Community Introducing the Core Team A farewell word from brother John Sharing faith & fellowship	25
Geloven in de Praktijk Heiligencolumn: Christoffel	28
Diaconie Missie & Ontwikkeling	29
Kinderpagina's	31

QUOTE:

SIMEON (2) ZIET DE AFBEELDING VAN DE BARMHARTIGE JEZUS VAN ZUSTER FAUSTINA EN ZEGT VOL VERBAZING: HÉ, JEZUS HEEFT ZIJN SOKKEN UITGETROKKEN.

Hoofredactie

Beste medeparochianen,

Het is een bijzondere zomer geweest, vol reizen naar Rome, veel jongeren die de paus hebben kunnen ontmoeten, en twee nieuwe heiligverklaringen van jonge jongens die een inspiratie kunnen zijn voor vele jongeren van deze tijd. Wat een zegeningen!

Ook in onze Kerk zijn er bedevaarten geweest - onlangs nog naar het mooie Medjugorië - en zien we de kerkgemeenschap groeien, zowel in aantal als in gemeenschapszin. We zien dat we steeds meer naar elkaar toe groeien. Kortom, veel redenen om hoopvol gestemd te zijn.

De cover lijkt misschien tegenstrijdig met de titel: pelgrims van Hoop, en dan een foto van onze eigen kerk!? Toch is dit een mooi signaal om ons eraan te herinneren dat we niet perse naar Rome of Medjugorië hoeven om pelgrims te zijn, ook in onze eigen kerkgemeenschap, onze buurt en onze kennissenkringen kunnen wij pelgrimeren.

In deze editie van de Sitio kunnen we meer lezen over de geschiedenis en de betekenis van een pelgrimstocht. Ook komen er deze editie veel parochianen aan het woord: zowel mensen die al lang in de parochie zijn en afscheid nemen van werkgroepen, als nieuwe leden. Ook de Engelse gemeenschap stelt haar bestuursleden voor.

Ik hoop dat het blad weer voor veel inspiratie en verbinding mag zorgen.

Hartelijke groet en veel zegen,

Lidwine Pouw - Buirma
Hoofredacteur

Woord van de pastoor

Beste parochianen,

Met vreugde en dankbaarheid mogen we opnieuw een nieuw pastoraal jaar beginnen. Het is ieder jaar weer een bijzonder moment: de stilte van de zomer maakt plaats voor nieuwe ontmoetingen, plannen en initiatieven. Zoals altijd willen we dit jaar beginnen met één duidelijke blikrichting: Christus zelf, onze hoop en onze vreugde.

Het thema van het Jubeljaar 2025 – “Pelgrims van Hoop” – is ons kompas. Pelgrims zijn mensen die niet blijven stilstaan, maar zich laten leiden. Wij zijn als gemeenschap op weg, zoekend naar God en naar de tekenen van Zijn aanwezigheid in ons dagelijks leven. We worden uitgenodigd om onderweg te blijven, samen, met ogen die steeds opnieuw leren kijken.

Pelgrims van Hoop – in ons hart en in onze parochie

Pelgrim zijn betekent niet per se dat we grote reizen maken, zoals naar Rome of Santiago. De diepste pelgrimstocht speelt zich af in ons hart. Het is een tocht van vertrouwen, waarin we durven erkennen dat wij niet alles in handen hebben, maar dat de Heer ons voorgaat.

Dit Jubeljaar nodigt ons uit om bewust stil te staan bij de hoop die God ons schenkt. Een hoop die meer is dan een mooi gevoel of een vage verwachting. Het is de zekerheid dat de Heer met ons meetrekt, in vreugde en in zorgen. Wanneer u onze kerk binnenkomt en de banner van het Jubeljaar ziet hangen, sta dan eens stil en laat het tot u spreken: “Leef vanuit hoop. Je hoeft het niet alleen te doen.”

Ontdekken wat de parochie u biedt

Onze parochiegids laat zien hoe rijk het leven van onze parochie is. Misschien kent u al de Eucharistievieringen op zondag, of bent u eens bij een uitvaart, doop of gezinszondag geweest. Maar achter al die momenten schuilt een bruisende gemeenschap die leeft van gebed, verbondenheid en inzet. Dit jaar is er opnieuw veel te ontdekken:

- Geloofsverdieping, zoals de Sycamore-avonden, de Johannes Academie, of de Lectio Divina in Advent en Veertigdagentijd.
- Samen vieren, van gezinszondagen tot de Roratemissen in de Advent, en natuurlijk de feestelijke vieringen met Kerstmis en Pasen.
- Dienen en ontmoeten, bijvoorbeeld via het vrijwilligerswerk, het Papiercafé, of het bezoeken van zieken.
- Voor onze jongeren en gezinnen, met de Thomasclub, tienerzondagen en catechese voor kinderen en tieners.

Ik nodig u uit om in de parochiegids en op onze website eens rustig te kijken wat er allemaal gebeurt. En misschien nog mooier: nodig iemand in uw omgeving uit om met u mee te gaan. Soms is het een klein gebaar – een buurvrouw meenemen naar een gezinszondag of een vriend uitnodigen voor een Kom & Zie-avond – dat iemands hart opent voor de liefde van Christus.

Samen Kerk zijn – samen onderweg

Onze parochie leeft dankzij de inzet van velen. Vrijwilligers dragen met hoofd, hart en handen bij aan het dagelijks leven van de parochie: in de liturgie, catechese, caritas, en nog zoveel meer. Zoals de apostel Paulus schrijft: “Er zijn verschillende gaven, maar één Geest” (1 Kor 12,4). Misschien hebt u zich nog niet betrokken gevoeld, of denkt u dat u weinig te bieden hebt. Ik wil u bemoedigen: ieder van ons heeft een gave ontvangen om in te zetten. Ook u. Laten we ook dit jaar samen groeien als een gemeenschap die openstaat voor de leiding van de Heilige Geest, waarin we elkaar bemoedigen en met vreugde en creativiteit werken aan een Kerk die mensen aantrekt en zich thuis laat voelen.

Een uitnodiging om hoop te delen

Het mooie van hoop is dat ze niet voor onszelf bedoeld is. We zijn geroepen om hoop te laten stromen – in onze gezinnen, op ons werk, in onze buurt. Dit jaar is een kans om daar opnieuw mee te beginnen. Misschien kunt u iemand uitnodigen voor een viering, of een jongere aanmoedigen om eens te proeven van de geloofsgemeenschap. Misschien kunt u iemand troosten met een eenvoudig gebed, of een luisterend oor bieden. Kleine gebaren maken een wereld van verschil en laten de hoop van Christus zichtbaar worden.

Een jaar om God te laten verrassen

Nu we samen aan een nieuw pastoraal jaar beginnen, bid ik dat we ons laten verrassen door God. Dat we momenten van stilte vinden in de drukte van het dagelijks leven. Dat we tijd maken voor gebed, voor de sacramenten, en voor elkaar. En dat we, stap voor stap, mogen groeien als pelgrims die leven vanuit vertrouwen. Laten we samen bidden: “Heer, ga met ons mee. Maak ons tot mensen van hoop, die Uw licht uitstralen in onze stad en in onze wereld.”

Met een hartelijke groet en zegen,

Paten Kornelius-Maria

PCI: Caritas

Wie al het leed en armoede in de wereld om ons heen ziet, zou er wanhopig van kunnen worden. Het ergste is het leed wat we als mensen elkaar aandoen. Het zou niet moeten gebeuren dat er oorlog en geweld op onze aarde voorkomt. Het tweede gebod is duidelijk: heb uw naaste lief als uzelf, even belangrijk als het eerste gebod om God te eren en lief te hebben. Moeder Teresa, stichteres van de Missionarissen van naastenliefde, is een mooi voorbeeld voor ons. Ze werkte in Calcutta onder de armsten der armen en hielp stervenden in hun laatste levensfase. Om dit te kunnen, begint de dag bij de zusters met aanbidding en de H. Eucharistie. Van daaruit wordt het tweede gebod in de praktijk gebracht. In iedere lijdende mens Christus zelf zien, net zoals de H. Martinus van Tours (Sint Maarten), die de helft van zijn mantel aan een bedelaar gaf, en in een droom daarna zag dat hij de helft van zijn mantel met Christus zelf deelde.

Ook in onze samenleving is er een toename van mensen die in armoede leven. Onlangs was in het nieuws dat er in Nederland meer dan een half miljoen mensen in armoede leven. Van oudsher wordt er vanuit de Kerk hulp gegeven aan mensen die dat nodig hebben. In ons bisdom heeft iedere parochie een parochiële caritas instelling (PCI), zo ook onze parochie. Wij helpen mensen die een financieel steuntje in de rug nodig hebben.

Kent u mensen die zo'n steuntje kunnen gebruiken, schroom niet het te melden bij een van de bestuursleden van de PCI. U kunt ook helpen door een gift over te maken op NL30RABO0387521402 tnv PCI Gerardus Majella.

Sjon van de Most
Ruus de Haas
Meike vd Valk
Henk Goes (Voorzitter)

Vanuit het bestuur

Carmela Tilma

Beste medeparochianen,

Tijdens het schrijven van dit stukje is het zomer(vakantie) en heb ik het thema van deze Sitio 'Pelgrims van Hoop' met me mee gedragen op vakantie. Een mooi thema om juist in de zomermaanden te ervaren. Velen trekken er in deze periode op uit. Het bezoeken van kerken en het branden van kaarsjes in een kerk ergens anders dan je 'thuiskerk' voelt voor mij als een kleine pelgrimage, of je dichtbij bent of ver weg. Op reis gaan en ook daar de Eucharistie vieren laat mij elke keer weer ervaren dat we een echte wereldkerk zijn.

Maar, Pelgrims van Hoop, gaat misschien wel meer over Hoop dan over een pelgrimstocht. Want hoe ervaren we hoop in ons leven? Hoop doet leven! En ook voor de parochie! We worstelen allemaal wel eens met onze vrijwilligerstaken, de zoektocht naar nieuwe vrijwilligers, nieuwe initiatieven en nog veel meer. Hoop helpt ons om vooruit te kijken en eventuele strubbelingen te overwinnen. Ik hoop aan het begin van het nieuwe seizoen dat we met elkaar mogen bidden voor en vertrouwen op de vruchten die onze parochie voortbrengt.

Vóór de zomervakantie is bekend gemaakt welke broeders dit nieuwe seizoen in onze parochie zullen zijn. We zijn er dankbaar voor dat broeder Bernhard-Maria en Fabien-Marie (beide priesters) de gemeenschap komen versterken en samen met broeder Kornelius-Maria, Ignatius-Maria en Eloï (naast hun andere taken) zorg willen dragen voor de parochie. Ik hoop dat ze zich thuis gaan voelen in onze parochie en u met hen een prettige samenwerking aan gaat.

Vanuit het bisdom is iedere parochie verplicht gesteld om een vertrouwenspersoon beschikbaar te stellen. Deze vertrouwenspersoon is aanspreekpunt in de parochie voor personen die in het kerkelijk leven worden geconfronteerd met vormen van grensoverschrijdend gedrag, zoals agressie, geweld, pesten, discriminatie, ongewenste intimiteiten of seksuele intimidatie. Als parochie hebben we hiervoor Tom Koot beschikbaar gevonden. Hij heeft veel ervaring als vertrouwenspersoon in onder meer het onderwijs, de zorg en in de kerk. Hij mag laagdrempelig benaderd worden om indien nodig uw hart te luchten of om advies te vragen. Als hij het nodig acht het bestuur te adviseren of informeren, zal dit altijd geanonimiseerd gebeuren. Hij is te bereiken via kootcoaching@gmail.com of via het telefoonnummer 06 – 27393669.

U leest verderop in de Sitio over de inwijding van het carillon. Het is een jarenlang proces geweest waarvoor we meerdere malen uw gebed hebben gevraagd. We hebben altijd gehoopt dit tot een succesvol project te voltooien en dat is dan toch gelukt. Ik ben hiervoor broeder Ignatius Maria en mijn mede bestuursleden (met uiteraard werknemers en vrijwilligers) enorm dankbaar, zij zijn zich hiervoor blijven inzetten. Van harte een heel mooi nieuw (parochie)seizoen gewenst!

In gebed verbonden,

Carmela Tilma
Vice-voorzitter

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

R.K. Zorgcentrum
ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gastvrij

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden

T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:

Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS EN CREMATORIUM

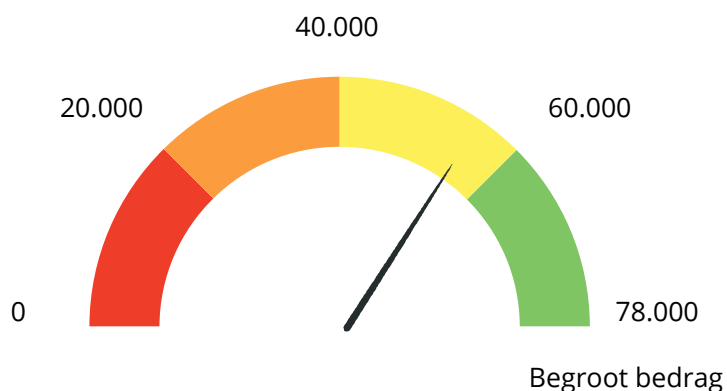

Prinsesselaan 2 • 3583 GZ Utrecht • t 030 251 56 15
w w w . b e g r a a f p l a a t s - s i n t b a r b a r a . n l

Actie
Kerkebalans

**Geef vandaag voor
de kerk van morgen**

Tussenstand Kerkebalans Augustus:
€54.845

OOK EEN ADVERTENTIE PLAATSEN? NEEM CONTACT OP MET [INFO@GERARDUSMAJELLA.NL](mailto:info@gerardusmajella.nl)

Parochie in beeld

Christelijke hoop

Iets anders dan positief denken

P. Ignatius Maria

De verlichte mens geloofde dat er in de geschiedenis alleen vooruitgang mogelijk was – en dan vooruitgang naar het betere. Zo dacht Emmanuel Kant dat achteruitgang een theoretische mogelijkheid was, maar concreet niet mogelijk zou zijn ... nou ja, honderd jaar later hebben twee wereldoorlogen wel degelijk aangetoond dat de mens capabel is tot zelfvernietiging en dat de denkers van de verlichting wellicht iets te positief waren over de mens.

Wat is hoop?

Christelijke hoop is geen “positief denken” ... en als je kijkt naar de Apocalyps krijg je ook niet per se de indruk dat je met positief denken heel ver gaat komen. Hoop is iets anders.

Als we iets hopen dan hebben we een verwachting van iets dat goed zal zijn. En we hebben het idee dat we daar ook kunnen komen – het onbereikbare hoop je niet. Aan de andere kant hoop je ook niet op dingen die je sowieso makkelijk kunt bereiken zoals de boterham die voor je op tafel ligt. Het gaat dus om iets dat bereikbaar is, maar dan ook weer niet makkelijk bereikbaar is. Iets dat inspanning eist, maar aan de andere kant ook weer niet helemaal in je macht ligt, je kunt het niet zelf produceren zoals een kok zijn maaltijd.

“—
|

Als we iets hopen dan hebben we een verwachting van iets dat goed zal zijn.

Hoop met God

Christelijke hoop heeft te maken met onze Godsontmoeting: we zijn niet meer “zonder hoop en zonder God in de wereld” (Ef 2,12), dus zonder hoop want zonder God – maar omdat we God kennen, is er een hoopvolle toekomst – staat ons iets ‘goeds’ te wachten. Dat goede is de hemel, het eeuwige leven.

Een doel dat bereikbaar is

En niet alleen heeft Jezus ons de wetenschap gebracht dat die hemel er is voor ons, maar hij heeft ons ook de weg er naartoe getoond: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven” (Joh 14,6). We zien dus niet alleen een prachtig doel, maar we weten ook dat het bereikbaar is. Het is een moeilijk goed – uit eigen kracht kunnen we daar niet komen – maar we weten dat we de steun van God zelf hebben – en daarom kunnen we ook verzekerd zijn dat we er komen. Onze christelijke hoop is niet een “misschien”, het is een “zeker weten”! Pas als we volledig erop vertrouwen dat we verlost zijn, dat Christus de hemel voor ons geopend heeft, en dat hij ons zijn Heilige Geest gegeven heeft als “helper” om daar te komen, pas dan leven we werkelijk de christelijke hoop.

Niet zonder gemeenschap

Nog iets: christelijke hoop is niet individualistisch – het is niet een “faire son salut” (zijn eigen heil maken) – maar de hoop is op de gemeenschap gericht: de hemel wordt ons voorgesteld als een “stad”, en als een “feestmaal”. De kerkgemeenschap hier op aarde is de eerste stap naar de gemeenschap van de heiligen waar we deel van uit zullen maken. Paus Benedictus zegt het zo in Spe Salvi: Het werkelijke, eeuwige leven “veronderstelt juist de exodus uit de gevangenis van het eigen ‘ik’, omdat zich alleen in de openheid van dit universele subject het zicht opent op de bron van de vreugde, op de liefde zelf – op God.”

Op pelgrimstocht

Gevonden worden door de Weg

Karsten Setz

Pelgrimeren, het reizen naar een heilige plaats, is een praktijk die vandaag de dag velen aanspreekt. Het is een fysieke reis die een innerlijke zoektocht weerspiegelt, een verlangen naar rust, bezinning en verdieping. Deze prachtige traditie heeft door de eeuwen heen steeds nieuwe vormen aangenomen. Door ons te laten inspireren door de rijke geschiedenis van de Christelijke pelgrimage, kunnen we onze eigen reis verrijken. In dit artikel verkennen we wat de pelgrims van vroeger ons kunnen leren. Hun ervaringen kunnen ons helpen om de weg naar Christus, de ware bestemming van elke reis, ook vandaag helder voor ogen te houden.

Egeria's pelgrimage als getuigenis

Één van de eerste pelgrimsverslagen die bijna volledig bewaard is gebleven komt uit de vierde eeuw. Een Romeinse vrouw genaamd Egeria ondernam een lange reis naar het Heilig Land. Haar doel was ondubbelzinnig: het met eigen ogen aanschouwen van de plaatsen waar de heilsgeschiedenis zich had voltrokken en deze beleven in de liturgie. Haar reisverslag getuigt van een diep verlangen, niet om een waarheid te ontdekken, maar om de Waarheid die zij al kende op specifieke fysieke plaatsen te beleven. Haar geloof was de kaart, en de heilige plaatsen waren de tastbare bewijzen van Gods handelen in de wereld. Voor Egeria was het heilige objectief, historisch en onwankelbaar. Haar pelgrimage was een daad van onderwerping aan de heilsfeiten van de God van Abraham, de God van Isaak, de God van Jakob – niet de God van de filosofen en geleerden; niet de God van de doden, maar van de levenden: de eeuwige God die in de tijd werkt en haar tot heilsgeschiedenis verheft. De moderne pelgrim begint de reis vaak met de eigen persoon als uitgangspunt. De zoektocht is niet zozeer gericht op de beleving van een objectieve geloofswaarheid, maar op de ontdekking van een innerlijke, subjectieve waarheid.

“

Haar reisverslag getuigt van een diep verlangen, niet om een waarheid te ontdekken, maar om de Waarheid die zij al kende op specifieke fysieke plaatsen te beleven.

Men gaat voor "helderheid", "heling" of "zelfontplooiing". Hierin schuilt echter een risico. Wanneer de eigen ervaring de hoogste autoriteit wordt, dreigt de pelgrimage te verworden tot een vorm van spiritueel narcisme. De vraag is niet langer: "Heer, wat wilt U mij zeggen op deze plek?", maar: "Wat doet deze plek met mij?". God wordt vervangen door het zelf en de bedevaart wordt een therapeutisch project in plaats van een daad van aanbidding. Kunnen wij net zoals Egeria onze bedevaartsoorden als plekken van Gods handelen ervaren?

*Saint
Egeria
the
Pilgrim*

Het schuldbesef van de Santiago-gangers

Als we wat verder in de geschiedenis kijken zien we in de bedevaart naar Santiago de Compostela een zaak van het grootste geestelijke gewicht. Voor de middeleeuwse pelgrim was deze reis onlosmakelijk verbonden met het besef van zonde en de noodzaak van verlossing.

De tocht was een gestructureerde daad van boetedoening, een serieuze onderneming binnen het heldere kader van de heilseconomie. Mensen kregen de pelgrimage vaak als penitentie voor gebiechte zonden opgelegd. Pelgrims ondergingen de ontberingen van de reis om vergeving te ontvangen, een gelofte in te lossen en Gods genade af te smeken. Deze "transactie", zoals wij die nu misschien wat oneerbiedig zouden noemen, was geworteld in een diep theologisch realisme: de erkenning dat de mens een verlosser nodig heeft en dat berouw en boete de weg naar genezing openen. Het doel was de redding van de ziel, niet slechts het welzijn van de psyche.

De moderne loper van de Camino ziet de reis veelal niet als boetedoening, maar als transformatie. De ontberingen van de tocht worden niet gezien als een offer aan God, maar als een therapeutisch middel om "los te laten" en "dichter bij jezelf te komen". De focus op persoonlijke groei en psychisch welzijn kan de pelgrimage echter van haar diepste religieuze betekenis ontdoen. De existentiële vraag naar schuld en genade wordt vervangen door de psychologische vraag naar welbevinden en authenticiteit. Er vindt een versmalling plaats van soteriologie naar psychologie. Religieuze handelingen worden therapeutische handelingen. Kunnen wij deze horizontale transformatie van een beter mens worden ook nog vertalen en verheffen naar een verticale transformatie waarin we verzoend worden met God?

Afbeelding: pelgrims die op weg zijn naar het graf van de H. Thomas Becket in Canterbury

De gemeenschap van de Kantelbergers

De laat-middeleeuwse vertellingen van de pelgrims naar Kantelberg (de 'Canterbury Tales') tonen ons een pelgrimage die, ondanks alle wereldse en zondige afleidingen, diep geworteld was in de kerkelijke gemeenschap. De reis naar Kantelberg was een sociaal evenement, een tocht die men ondernam als onderdeel van de Kerk en de samenleving. De pelgrims van Chaucer zijn een afspiegeling van de *communio*, de geloofsgemeenschap in al haar verscheidenheid en onvolmaaktheid. Ze zijn samen op weg, delen verhalen en vormen, hoe gebrekkig ook, een tijdelijke parochie die op weg is naar het graf van de Heilige Thomas Becket. Deze bestemming gaf een kader aan een reis die de realiteit van het leven in gemeenschap grondde en bevestigde.

In contrast hiermee ziet de hedendaagse pelgrim de tocht soms als een ontsnapping aan het sociale leven, de gemeenschap en haar verplichtingen. De zoektocht naar eenzaamheid en een "egalitaire" gemeenschap van vreemden kan een subtiele afwijzing zijn van de concrete, soms veeleisende geloofsgemeenschap thuis: de parochie. Het gevaar van dit spirituele individualisme is dat het geloof wordt gereduceerd tot een privéaangelegenheid, een "ik en God"-relatie die de Kerk als het Lichaam van Christus buiten beschouwing laat. Christus stichtte echter geen verzameling individuen, maar een Kerk. Kunnen wij in ons pelgrimeren nog goed een gemeenschapsbesef ervaren, ondanks al die zondaars waarmee we reizen?

Aanbevelingen voor moderne pelgrims

De geschiedenis van de pelgrimage laat een boeiende ontwikkeling zien. De moderne focus op de innerlijke reis, op persoonlijke reflectie en bezinning, is zonder twijfel waardevol. De rijke traditie van de Kerk nodigt ons uit om deze innerlijke zoektocht te verrijken en te verbinden met een groter verhaal: het verhaal van God en Zijn volk.

De uitdaging voor de moderne katholieke pelgrim is dan ook niet om het innerlijke te verwerpen, maar om het opnieuw liefdevol te verbinden met het uiterlijke. De persoonlijke ervaring wordt nog kostbaarder als zij geankerd blijft in de objectieve realiteit van ons geloof: in God, die zich aan ons heeft geopenbaard in Jezus Christus en Zijn Kerk. Dan wordt een spiritueel getinte wandelvakantie een waarlijk heilige reis.

Laten we dus de oude paden bewandelen, niet enkel om onszelf te vinden, maar bovenal om ons te laten vinden door Hem die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Dat is de enige transformatie die waarlijk en blijvend zalig maakt.

Fietsende pelgrim van hoop

Interview met Henk Goes

Gabriella Buirma

Verdieping

Henk, jij hebt al flink wat tochten afgelegd op de fiets, niet zomaar om lang te fietsen, maar met een speciaal doel. Welke waren dat zoal en hoe heb je ze gekozen?

Het is wetenschappelijk bewezen dat fietsen gelukkig maakt. Er worden stemmingverbeterende stoffen aangemaakt zoals endorfine en serotonine. Daarnaast is het geweldig om in de natuur te zijn en te genieten van de schepping, waarin God te ontmoeten is.

Maar het is ook prettig om een doel te hebben met fietsen en wat is er dan mooier dan naar bedevaartsoorden te gaan? Jeruzalem, Rome en Santiago de Compostella zijn de drie bedevaartsplaatsen bij uitstek. Naar Rome ben ik in 2016 gefietst, het jaar dat door paus Franciscus tot jaar van Barmhartigheid is uitgeroepen. Dat was heel bijzonder, want in juni van dat jaar heb ik een dubbele longembolie maar ternauwernood overleefd. In overleg met de arts ben ik in oktober erna naar Rome gefietst en het is prima verlopen. God is mij heel barmhartig geweest! In 2017 ben ik via Lourdes en Santiago naar Fatima gefietst, 100 jaar ná de verschijningen van de H. Maagd Maria, koningin van de Vrede, aan de drie herderskinderen. In 2022 ben ik naar Czestochowa in Polen gefietst, waar het mij opviel hoeveel jonge mensen daar waren. Dat stemde mij vreugdevol. 4 April jl ben ik als pelgrim van hoop op de fiets gestapt richting Rome.

“—

Ik heb een vast vertrouwen dat ik mijn doel altijd zal bereiken

Is er volgens jou een overeenkomst tussen de tochten die jij maakt, en de levenstocht die wij allen als pelgrims van hoop maken?

Je hoopt natuurlijk op mooi weer, op een reis zonder pech of ongelukken, op het vinden van overnachtingsplaatsen enz. Mijn tocht begint met de pelgrimszegen van God, want daar is alles aan gelegen. Voor de rest maak ik voor de tocht geen planning, want vaak loopt het, net als in het leven, anders dan dat je gepland hebt. Soms maak je naast mooie momenten, ook moeilijke dingen mee, zoals tegenwind, slecht weer, veel regen, het niet kunnen vinden van een slaapplek. Toch wanhoop ik nooit, het is altijd weer goed gekomen. Soms kom je mensen tegen die je spontaan onderdak bieden. Onderweg ervaar je ook dat de meeste mensen goed zijn en je willen helpen. Zo'n tocht zit vol met mooie ontmoetingen, waarin ik God ook ontmoet.

's Ochtends weet je vaak niet waar je 's avonds slaapt en of je wel wat te eten zult vinden. Die onzekerheid moet iets met je doen. Merk je daarin een ontwikkeling, nu je dit vaker ervaren hebt?

Ik heb een vast vertrouwen dat ik mijn doel altijd zal bereiken. Net als we mogen vertrouwen en hopen dat we genoeg genade mogen ontvangen op ons levenspad om de eeuwige zaligheid te verkrijgen.

Dit is mijn gebed voor onderweg met de fiets en voor mijn dagelijks leven:

"Oneindig Goede God, ik hoop door de verdienste van Jezus Christus van U te verkrijgen, de eeuwige zaligheid en alle genaden die ik daarvoor nodig heb. Dat hoop ik met een vast vertrouwen, omdat Gij het hebt beloofd, die almachtig zijt, oneindig goed voor ons en getrouw in Uw beloften. Heer, versterk mijn hoop! Amen."

Wat zou je nog willen zeggen hierover?

Het geeft toch wel een heel ander pelgrimsgevoel als je drie weken onderweg bent in weer en wind, dan in een vliegtuig stappen en 2,5 uur later uit te stappen in Rome. Ik kies dan toch, zolang ik het nog kan, voor de fiets, als sportieve uitdaging, maar toch vooral als een bedevaart, waarbij je meer tijd hebt om te bezinnen en God te ontmoeten: in de schepping, in de medemens en in de eucharistie.

Vaak vragen mensen: vind je het niet saai, zo heel alleen zo'n eind fietsen? Mijn antwoord is dan: 'nee, mijn engelbewaarder en natuurlijk de Goede God trekken met mij mee'.

Geloven doe je niet alleen, we zijn een gemeenschap en dat merk je vooral in de bedevaartsplaatsen, plekken waar de hemel de aarde raakt.

...en naast geestelijke voeding heeft de mens ook brandstof nodig... ;)

Leerhuis

Sycamore cursus

Zeven avonden en één dag worden er stukjes film met uitleg over ons katholieke geloof gekeken om over na te denken en het samen te hebben over eigen of aangereikte vragen. Deze cursus is min of meer een katholieke versie van de Alpha-cursus en 'dus' voor 'beginners'. Toch is hij, ook voor gelovigen die al geruimere tijd meelopen, heel verdiepend. Bovendien kunnen we elkaar op weg helpen en zou deelname dus ook vanuit dat perspectief gezien kunnen worden. Van harte aanbevolen dus!

Data: 3 en 17 dec. '25 – 7 en 28 jan. '26 – 14 febr. – 4 en 25 maart – 15 april.

JohannesAcademie

Op dinsdagavonden van 20.00 – 21.30 zal door de Johannes Academie voor het seizoen 2025-2026 weer een serie verdiepende avonden georganiseerd worden over 'Kerkleraren'. Het doel is niet zozeer om een biografische lezing te hebben, maar om de relevantie van hun denken voor vandaag te verkennen. De data hiervoor zijn bij het ter perse gaan van deze Sitio nog niet bekend, maar als u de website goed in de gaten houdt en de flyers en posters ziet, kunt u de data bijtijds noteren. Het belooft een prachtige serie te worden.

Zijn weg naar de katholieke Kerk:

Casimir Zoutendijk

Gabriella Buirma

We zijn gezegend met een groeiende kerk: er komen steeds weer nieuwe mensen 'om de hoek kijken', en er treden steeds vaker volwassenen toe tot de katholieke Kerk. We vinden het fijn als parochie dat we elkaar kennen, dus voor degenen die willen, is er plaats in de Sitio om iets te vertellen over hun verhaal naar de Kerk toe. Dit kan voor ons allen een hoop en inspiratie zijn! We beginnen met een interview met Casimir Zoutendijk. Met Pasen is Casimir toegetreden tot de katholieke Kerk. Hij is 33 jaar, getrouwd met Lisette, ze hebben dochter Aemilia van drie en zoon Luca van nul. Sinds half juli is hij woonachtig met zijn gezin in Woudenberg en werkzaam als gedetacheerd jurist, o.a. bij de gemeente Amsterdam. Oorspronkelijk kwam hij uit een Hervormd gezin, maar in zijn studententijd begon hij aan een weg, die in de volgende fasen is in te delen. Hij noemt ze zelf: 'belangstellende protestant – slagrooms – ijskast – paapse neigingen – ervaringen en dingen niet meer kunnen rijmen – nader onderzoek – overwegen en toetreden'.

"Ik studeerde rechten en filosofie en ik wilde het geloof meer kunnen beargumenteren. Ik benaderde het geloof als een academische exercitie, méér dan dat het ook mijn hart raakte. Ik bestudeerde Bijbelteksten, ik zocht naar leeswijzen en interpretatiewijzen, en hoopte zo ook in ieder geval voor mezelf het christelijk geloof als een redelijker en beter gefundeerd alternatief te hebben voor wat er in de rest van de wereld doorgaat voor levensbeschouwing. Achteraf gezien was ik wel bezig met het geloof, maar zocht ik niet echt naar de wil van God."

"Ik koos als studentenvereniging de op calvinistische leest geschoeide Sola Scriptura, omdat daar naast Bijbelstudiegroepen ook andere studiegroepjes waren met allerlei verschillende onderwerpen. "

"Daar heb ik toen het 'onzalige' idee gehad (God heeft humor) om een studiekring te organiseren over het Rooms Katholicisme. Ik was nieuwsgierig naar waar wij als protestanten nou precies tegen protesteren. Die nieuwsgierigheid paste goed bij mijn aard en is ook altijd door mijn ouders gestimuleerd geweest."

“*Achteraf gezien was ik wel bezig met het geloof, maar zocht ik niet echt naar de wil van God.*”

Was het ongebruikelijk om in deze context over het katholicisme na te denken?

"Ja, maar het kon wel. Wat me in eerste instantie opviel was dat het nog vertikte lastig bleek de Katholieke leer op de -voor mij- belangrijkste punten ervan te betichten tegen de Bijbel in te gaan en dat de wat twijfelachtigere dingen behoorlijk vaak in de eerste twee/drie eeuwen AD al toegelicht worden. Zoals voor mij in de eerste drie plaatsen van belang: De daadwerkelijke aanwezigheid van Christus in de eucharistie, de apostolische successie en het aanroepen van heiligen."

“Daarnaast viel mij op dat uitingen van eerbied in de katholieke Kerk tastbaarder zijn. Niet dat protestanten niet eerbiedig zijn, maar er bestaan minder uitingsvormen voor. Alle zintuigen worden in de katholieke Kerk aangesproken: ruiken van wierook, zien van gebaren, de houdingen, het letterlijk knagen van de eucharistie.”

Ja, over de eucharistie hadden we het ook, ook bij ons in de kerk. Voor mij was een uitleg die uiteindelijk geen gehoor geeft aan de aanwijzing van Christus dat we Zijn vlees moeten eten en Zijn bloed moeten drinken niet bevredigend. Toch werd mij ruimte gegeven om anders over het avondmaal (de eucharistie) te denken. Er was dan ook niet gelijk een drang om de overstap te wagen.

Je was dus veel met hetatholicisme bezig in je studententijd. Hoe vonden jouw ouders dat?

Vanuit mijn opvoeding thuis en op school werd het niet persé als slecht afgeschilderd. Op vakantie gingen we soms naar de Mis wanneer een protestantse dienst te ver rijden was. Er was geen vijandige houding, maar wel een van ‘dat is niet zoals wij geloven’. Toch was het in het begin voor hen ongemakkelijk dat ik het zo serieus nam. Ik had inmiddels verkering met Lisette. Soms ging ik naar een mis waar ik vooral grijze hoofden tegenkwam. Het vooruitzicht om hier met ons eventueel latere gezin naar toe te gaan, was niet zo aantrekkelijk.

Lisette moet hebben geweten dat ik hetatholicisme als een serieuze optie zag, maar dat er verscheidene redenen waren waarom het in de ijskast zat. Huisgenoten vroegen me weleens of ik ‘Rooms’ ging worden, maar ik was nog niet helemaal om. Wel een kwartslag, daarvoor vonden we de term SlagRooms uit. Achteraf was ik meer bezig met ‘gelijk willen hebben’ dan de wil van God daarin te zoeken.

En na je studententijd?

Toen zijn we getrouwd, in de PKN. Tijdens Corona heeft onze kerkgang een flinke deuk opgelopen. Toch zijn onze kinderen daar nog gedoopt. Op een gegeven moment rees de vraag waarom ik weer naar de kerk zou gaan.

“

“Als ik echt geloof dat Christus daadwerkelijk aanwezig is in de gedaanten van brood en wijn, dan wil ik daar ook zijn.”

Jouw innerlijke zoektocht ging verder..

Vorig jaar in de vastentijd liet ik naar goed gebruik (ook in de protestantse kerk wordt dit steeds gebruikelijker, zij het wel geheel vrijwillig) een en ander staan om me voor te bereiden op Goede Vrijdag en Pasen. In die tijd bedacht ik mij dat het nog mooier is om bijvoorbeeld te breken met een slechte gewoonte en juist dat op te vullen met meer tijd voor God. Ik had nog wel zoiets wat ik nooit echt van me af had kunnen schudden.

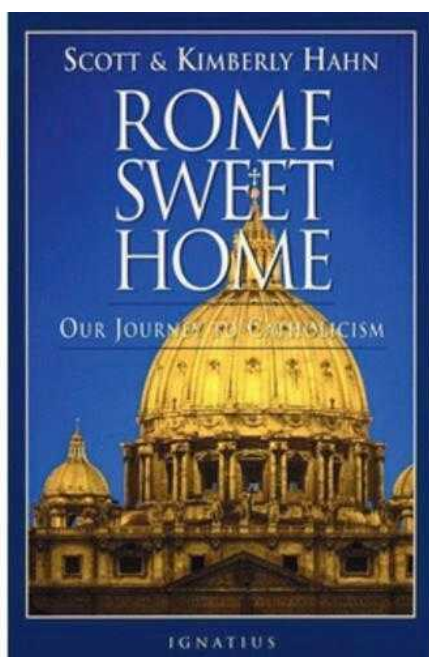

Ik weet niet goed wat me precies bezielde, maar ik bedacht me dat als ik dezelfde dingen zou doen, dat ik dan ook dezelfde resultaten zou krijgen. Ik besloot om Maria te vragen om voor mij aan Christus te vragen of Hij mijn gebed wilde horen. En zowaar, de dag erop was er 'zo eentje', maar toch lukte het om niet in het oude patroon te vallen. En daarna weer. Ik nam me voor het uit te proberen, dat het geen toeval was. Aan het eind mocht ik van mezelf de conclusie trekken dat het inderdaad geen toeval was. En ik begon te lezen, voornamelijk in de boeken van Scott Hahn en John Bergsma.* Deze schrijvers hielpen mij op weg, omdat zij uit een vergelijkbare protestantse richting als ik kwamen.

Wat gaf jou dan toch het zetje om weer in de kerkbankjes plaats te nemen?

Wéér kwam die vraag langs over de Eucharistie en ik dacht: "Als ik echt geloof dat Christus daadwerkelijk aanwezig is in de gedaanten van brood en wijn, dan wil ik daar ook zijn."

En het meest overtuigend vond ik de manier waarop Jezus in Joh. 6 blijft benadrukken dat Hij werkelijk Zijn Lichaam en Bloed te eten en te drinken geeft, daar waar Hij elders in de evangeliën uitleg geeft wanneer Zijn leerlingen Hem niet begrijpen. Hier draait Hij er niet omheen: Hij versterkt nog meer waar ze aanstoot aan nemen, en dat, terwijl in het Oude Testament het drinken van bloed absoluut verboden was. Dat ging echt te ver!

Het werd een ingewikkelde tijd, want we verwachtten toen net de tweede. Ik dacht: 'hoe zeker weet ik dit?' Want de overstap zou veel voeten in de aarde hebben, in de eerste plaats voor mijn vrouw. De interesse veranderde. Hij was niet meer alleen academisch. Toen onze Luca net een paar weken oud was, ben ik met p. Kornelius Maria gaan praten.

Uiteindelijk heb je de overstap gewaagd. Kun je beschrijven hoe je werd aangetrokken?

Door een combinatie van factoren. Ik hak voor dat soort dingen de knoop door door mezelf voor te stellen als oud en op mijn sterfbed, en mezelf de vraag te stellen waar ik spijt van heb. Zou ik dan spijt hebben dat ik deze stap niet gezet heb, terwijl ik ervan overtuigd was dat ik het moest doen? Of ga ik spijt krijgen van het feit dat ik mijn omgeving heb opgezadeld met onbegrip over een wending in mijn gelovige leven? Ik wist zeker dat ik heel veel spijt zou hebben als ik de overstap niet gezet zou hebben! Maar ik wilde het proces goed en zorgvuldig doen, want voor mijn vrouw Lisette was het niet makkelijk. Uiteindelijk heeft ze er vrede mee kunnen sluiten, ook omdat zij geen druk voelt ook katholiek te 'moeten' worden. Ik geef haar ruimte en zij mij en ik wil voor haar graag de beste katholiek zijn die ik kan zijn!

Ziet jouw omgeving aan jou wat het met jou doet?

Er is verandering zichtbaar, overigens ook door het ouderschap. Ik ben geduldiger, milder naar anderen, heb meer verlangen om naar de kerk te gaan, ervaar meer innerlijke rust en vrede. Kennis en argumenten alleen hadden me nog niet in beweging gekregen. Er is iets diepers in mijn hart, een diep weten, dat me in beweging zet.

Terugkijkend lijkt het erop dat jouw nieuwsgierigheid eigenlijk de genade is geweest waar jij in mee bent gegaan en die het balletje aan het rollen heeft gebracht..

Ja, die is gebruikt als instrument. En in mijn aard zat altijd al de bereidheid om anders te denken.

Die is hierbij goed van pas gekomen.

Precies 33 jaar na mijn doop op 19 april 1992 ben ik gevormd op 19 april 2025.

*Mijn 'huiswerk' bevatte onder andere de volgende werken: Hahn, S. en Hahn, K. (1993) Rome Sweet Home, Hahn, S. (2007) Reasons to Believe, Hahn, S. (2001) Hail Holy Queen, Hahn, S. (2018) The Fourth Cup, Pitre, B. (2018) Jesus and the Jewish Roots of Mary, Irenaeus van Lyon (ca 188) Third Book Against Heresies, Pitre, B. (2011) Jesus and the Jewish Roots of the Eucharist, Athanasius van Alexandrië (318?) On the Incarnation, Bergsma, J.S. (2019) Jesus and the Dead Sea Scrolls, Bergsma, J.S. (2018) Stunned by Scripture, Levering, M. (2014) Mary's Bodily Assumption

Het carillon

De Gerardus Majella kerk heeft weer een (volledig gerestaureerd) handbespeelbaar beiaard. Hiermee is de vierde beiaard van de stad Utrecht een feit. Slechts enkele beiaarden in Nederland zijn van oorsprong kerkelijk eigendom, maar inmiddels is de exploitatie van het merendeel van die kerkelijke beiaarden overgenomen door een gemeente of een stichting met een culturele of maatschappelijke doelstelling.

Voor zover wij na konden gaan is de Majellabeiaard het enige instrument dat nog volledig onder kerkelijk beheer valt.

Sinds de aanschaf van de beiaard in 1954 is het verkeerslawaai enorm toegenomen. Waarschijnlijk heeft die onrust ertoe bijgedragen dat de belangstelling voor de beiaard gaandeweg teruggelopen is. In de jaren tachtig van de vorige eeuw is helaas toen besloten om het handspel te ontmantelen. In het voorjaar 2022 hebben wij besloten om fondsen te gaan werven voor de restauratie en herstel van het handspel. De restauratie is tot stand gekomen door een samenwerking tussen de parochie, de gemeente (Initiatievenfonds), buurtbewoners, het Cultuurfonds, een crowdfunding en als grote sponsor de familie van Seumeren.

De restauratiewerkzaamheden werden uitgevoerd door de Utrechtse klokkengieter Simon Laudy, die zijn werkplaats in Finsterwolde heeft.

Het was een bijzonder gebaar van Frans van Seumeren - de vervulling van een belofte aan God, als zijn familie gespaard zou blijven tijdens de oorlog - toen hij in 1954 deze beiaard schonk aan de kerk, die mede door zijn inzet en geldelijke steun gesticht was.

Zondag 31 augustus is het carillon ingezegend door bisschop Woorts tijdens de eucharistieviering van 10.00 uur. Een aantal mensen heeft de kans gegrepen om de toren in te gaan om het carillon van dichtbij te bekijken. Echt een unieke belevenis om te zien hoe kunstig alle klokken verbonden zijn met het handspel. Echt vakmanschap en cultureel erfgoed.

Arie Abbenes, oud-stadsbeiaardier en adviseur bij dit project, heeft een prachtig concert gegeven en zal hopelijk in de toekomst de beiaard nog vele malen komen bespelen.

Wethouder Streefland en de familie van Seumeren waren hierbij ook aanwezig.

Aansluitend was er een samenzijn in het Leerhuis, waar wij feestelijk de afronding van de restauratie hebben gevierd. Hiermee is ook direct het nieuwe seizoen voor onze parochie letterlijk ingeluid.

Wie zit er naast mij in de koorbank?

Marianne Rozendal

In plaats van de gebruikelijke rubriek 'Wie zit er naast mij in de bank?', hebben we nu - eenmalig - een rubriek 'Wie zit er naast mij in de Koorbank?' Hier kunnen we kennismaken met enkele nieuwe koorleden die onlangs zijn aangesloten bij Capella Majellana en zich nu voorstellen:

Voor mij is zingen in het koor van Capella Majellana meer dan alleen muziek maken. Het is een manier om mijn talenten in te zetten voor iets wat mij diep raakt: het geloof, de verkondiging van de Blijde Boodschap en het vieren van de Eucharistie in gemeenschap. Samen zingen tijdens de H. Mis voelt als een feest, een viering van de liturgie ter ere van God. Daarnaast is het voor mij ook een manier om mijn stem te trainen, wat ik nodig heb voor mijn werk bij Radio Maria. Een geoefende stem is immers een betere stem, en wat is er mooier dan die stem te gebruiken om het Woord van God te verkondigen?

Mijn ervaring met zingen in het koor is intens en veelzijdig. Het is een combinatie van techniek, emotie en spiritualiteit. Alles loslaten en je volledig onderdompelen in de muziek: de melodieën leren, de harmonieën voelen, de uitspraken perfectioneren en de dynamiek tot leven brengen. Het is een fysiek gebeuren – ademhaling, stemgebruik, houding – maar ook een geestelijke ervaring. De teksten die we zingen zijn geen loze woorden, het zijn gebeden, gericht tot God. Voor mij is zingen in dit koor een vorm van bidden, een manier om even los te komen van de dagelijkse beslommeringen, zorgen en to-do-lijstjes.

Maar laat ik niet vergeten te benadrukken dat er tijdens de repetities ook ruimte is voor humor en gezelligheid. Soms moeten we onszelf en elkaar zelfs even toespreken om bij de les te blijven! Kortom, we werken hard, maar altijd in een goede sfeer.

Na een paar keer uitgenodigd te zijn geweest om mee te zingen bij projecten, kondigde ik in het Nederlands Filmorkest aan dat ik een project zou overslaan. Zo kreeg ik de kans om een half jaar mee te zingen bij Capella Majellana. Uiteindelijk besloot ik mijn lidmaatschap van het orkest in te ruilen voor een plek in het koor.

Wat vind ik mooi om te zingen? Als voormalig orkestmusicus geniet ik ervan om nieuwe muziek te ontdekken. In het koor is de doorlooptijd van nieuwe stukken veel korter dan in orkesten, waardoor er altijd iets nieuws te leren valt. Het is een prachtige ontdekkingstocht door de wereld van de koormuziek, een wereld die voor mij nog vrij nieuw is.

Antoon van den Boogaard

Toen ik in 2018 voor het eerst naar de Katholieke Kerk kwam, droeg ook zeker het koor bij aan het gevoel van thuiskomen. Ik was niet thuis in de klassieke muziek en luisterde vol bewondering en ontroering. Ik dacht: je zou maar zó kunnen zingen... Zelf vond ik zingen wel leuk, maar dan vooral op

plekken waar niemand luistert. Tot ik na wat aansporingen een keer de stoute schoenen aantrok en schoorvoetend binnenkwam op een 'open repetitie' avond. Van het één kwam het ander... Het afgelopen jaar heb ik ontzettend veel geleerd, op verschillende fronten, waaronder dat je soms iets moet doen waarvan je denkt dat je het niet kan. Je kan positief verrast worden. Wat ik stiekem hoopte m.b.t. het zingen is uitgekomen: mijn stem heeft zich ongelofelijk ontwikkeld in één jaar tijd. Hoge noten waar ik in het begin als een berg tegenop zag, daar ben ik nu niet meer zo bang voor. Wat mij ook positief heeft verrast is het onderdeel uitmaken van een Katholieke vereniging. Het Katholicisme heb ik niet met de paplepel ingegoten gekregen. In de pauzes tijdens de repetities hebben we soms mooie gesprekken over hoe ieder zijn of haar geloof beleeft en ultiemt, waardoor ik nieuwe dingen ontdek over onze Kerk.

Óók een reden van mij om bij het koor te willen is om mijn in ruim 30 jaar opgebouwde repertoire van hedendaagse popliedjes, die door de dag heen vervolgens in mijn hoofd 'oppoppen', te vervangen door iets gedegeners. Dat is gelukt! We zingen een divers repertoire waarin verschillende dingen mij kunnen raken: soms de tekst, soms de melodie. Als een lied nieuw voor je is – dat merk ik ten minste bij mezelf maar ook bij anderen – kan het enorm binnemen als je het voor het eerst hoort. Ik kan er dan helemaal in opgaan, of door in aanbidding raken, beter gezegd. Het mooie is als je precies dát kunt overbrengen op een zondag, waar je als koorlid ten diepste dienstbaar bent aan de ontmoeting en eenwording met God die we met elkaar in de eucharistie mogen beleven en vieren.

Elina van 't Zand

"Als fervent ganger naar de Majellakerk word ik vooral geraakt door de wat meer traditionele aspecten van de liturgie, al kan men vanzelfsprekend sparren over de interpretatie van 'traditioneel'. Voor mij ervaar ik die vooralsnog het meest in het Gregoriaans en in de rijke koormuziek, die samen met de uitgebreide liturgie een sfeer scheppen waarin ik makkelijker tot verstillen en gebed kom. Omdat ik de muzikale dimensie van de Heilige Mis dan ook zo belangrijk vind, voelde ik sterk de plicht toen Sonja op zoek was naar meer zangers voor het koor om hieraan bij te dragen. Ondanks mijn gebrek aan koorervaring, vertrouwde ik erop dat het wel goed zou komen. Het leren van nieuwe muziek vraagt soms veel inzet en kan uitdagend zijn, maar de gezamenlijke inspanning voor een hoger doel maakt het bijzonder vervullend. Bovendien geeft het me voldoening om mezelf op dit nieuwe terrein verder te ontwikkelen. Wat betreft het zingen van een bepaald repertoire heb ik nog geen uitgesproken voorkeur gekregen, aangezien ik tot nu toe vooral een luisteraar van muziek ben geweest. Ik verwacht dat naarmate ik meer ervaring opdoe als koorzanger, zich vanzelf een persoonlijke smaak zal vormen voor bepaalde muziekstijlen. In ieder geval kijk ik uit naar een mooie toekomst in de Capella Majellana! "

Karsten Setz

Uitvaartkoor Majella

Een aankondiging van een overlijden komt vaak onverwachts.

Wil men een uitvaartdienst in een kerk en aansluitend naar een begraafplaats of crematorium?

Veel uitvaarten hebben we dit jaar nog niet gehad in onze kerk, maar we hebben een aantal zangvrijwilligers die in een appgroep staan en het uitvaartkoor Majella vormen. Deze zangers krijgen dan de oproep om te komen zingen. Uiteraard drinken we voor- of achteraf altijd even wat met elkaar.

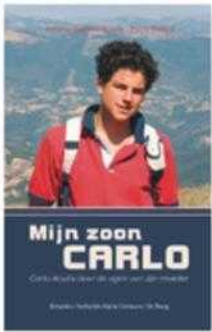
Maar.....er kunnen -altijd- zangers bij deze groep. Aanmelden kan via het secretariaat.

Advertentie

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

☎ 035 6946350
✉ info@deboog.nl
🌐 www.deboog.nl

Mijn zoon CARLO
Geboren op 20 april van de moeder

Mijn zoon Carlo - Een moeder deelt herinneringen over haar zoon die heiligverklaard wordt. Terugkijkend herkent ze hoe haar zoon, zo jong als hij was, het geloof beleefde. Het valt haar op dat hij anderen, ook haar, wijze raad gaf. Het drama van zijn kort sterfbed werd een 'akte van geloof'. Had Carlo niet gesproken over 'een snelweg naar de Hemel'?

Antonia Salzano Acutis - Paolo Rodari, 385 blz. 19,90

Waartoe dient de Mis?
Over Eucharistie en christelijk leven

Waartoe dient de Mis? Over Eucharistie en christelijk leven? - Een eigentijdse uitleg van de Mis voor gelovigen en zoekers om het mysterie van een ritueel dat zo oud is als het christendom te (her) ontdekken.

Lluís Carreras del Rincón, 130 blz. 12,50

Jubileumconcert Wouter van Belle

Zondag 12 oktober 15.30 uur

Sint-Catharinakathedraal, Lange Nieuwstraat 36, Utrecht

Toegang vrij

De Utrechtse organist Wouter van Belle is dit jaar veertig jaar werkzaam als hoofdorganist van de Sint-Catharinakathedraal in de Domstad. Dit geweldige jubileum wordt gevierd op zondag 12 oktober om 15.30 uur met een speciaal jubileumconcert in de Catharinakathedraal. Op het programma staat feestelijke muziek voor koor en orgel van onder anderen Bach, Duruflé, Strategier en Andriessen, de laatste twee eertijds ook organisten van deze kathedraal. Van Wouter van Belle als componist klinkt er ook muziek, zoals de wereldpremière van een gloednieuw Magnificat voor vijfstemmig koor en orgel dat hij speciaal voor dit jubileum schreef.

Uitvoerenden zijn het Kathedrale Koor Utrecht en de Kathedrale Koorschool onder leiding van Hester Westra-Steensma, de jubilaris zelf zal de beide orgels bespelen. Toegang is vrij. Na afloop is er gelegenheid het glas te heffen.

Liturgische activiteiten

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

8 september	Maria Geboorte, Feest, H. Mis om 19.00u
14 september	Kruisverheffing, Feest, H. Mis om 19.00u
29 september	HH Michael, Gabriel en Rafäel, Feest, H. Mis om 19.00u
18 oktober	H. Lucas, Feest, H. Mis om 19.00u
19 oktober	Gerardusfeest, H. Mis om 10.00u
28 oktober	HH Simon en Judas, H. Mis om 19.00u
1 november	Allerheiligen Hoogfeest , H. Mis om 19.00u
2 november	Allerzielen Gedachtenis, H. Mis om 19.00u
6 november	Alle heilige geloofsverkondigers Feest, H. Mis om 19.00u
7 november	H. Willibrord, Hoogfeest , H. Mis om 19.00u
8 november	Kerkwijding vd basiliek van st. Jan v. Lateranen, Feest, H. Mis om 19.00u
23 november	Chr. Koning Hoogfeest , H. Mis om 19.00u

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag.

Aanbidding

Bij de Roze Zusters, "Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijddurende Aanbidding", is in het klooster "het Cenakel" (St. Willibrordusstraat 34, Utrecht) altijddurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week: info@gerardusmajella.nl.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.
Op zondag van 09:30-09:45 uur.

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturas.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistievieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast, dan bent u er meteen.

ACTIVITEITENKALENDER

September

5 -10 september

Bedevaart naar Medjugorje

5 + 19 september

Thomasclub

Leerhuis

18:45-20:00u

Kinderkoor repetities
in het Leerhuis> nadere
informatie volgt nog

7 september

Zegenen schooltassen tijdens
de H.Mis van 10:00u

13 september

Tarcisiusdag (diocesane
misdiensdagsdag)

14 + 28 september

Majella Cat

voorbereiding

geloofsleerlingen / verdieping
geloof

12:00u Leerhuis

28 september

Gezinszondag

&

Tienerzondag

na de H.Mis - 16:00u

Oktober

4 oktober

Tienerjubilee

5 oktober

Welkomszondag

10:00u

3 + 17 oktober

Thomasclub

Leerhuis

18:45-20.00u

7 oktober

cursus Katholieke
Reis door de Bijbel
20:00u Leerhuis

11 oktober

CineMajella

20:00u Leerhuis

12 + 26 oktober

Majella Cat

voorbereiding geloofsleerlingen /
verdieping geloof

12:00u Leerhuis

15 oktober

Kom & Zie Avond

19:45u

16 oktober

Ouderenviering Gerardusfeest
10:30u

November

2 + 16 + 30 november

Marriage Course

18:30-21:30u

Leerhuis (na aanmelding)

4 november

cursus Katholieke Reis door de Bijbel
20:00u Leerhuis

16 november

Oefenzondag misdiensdags

7 + 21 november

Thomasclub

Leerhuis

18:45-20.00u

9 november

Tienerzondag
na de H.Mis - 16:00u

12 november

Kom & Zie Avond

19:45u

16 november

Kennismakingsbijeenkomst
Exodus90 & Magnificat90
11:45u Leerhuis

19 november

Red Wednesday

23 november

Parochievergadering

12:00-13.30u

Leerhuis

9 + 30 november

Majella Cat

voorbereiding geloofsleerlingen /
verdieping geloof

12:00u Leerhuis

26 november

Lectio Divina

19:45u Leerhuis

30 november

Schoenendoosactie
(kinderen)

Personalia

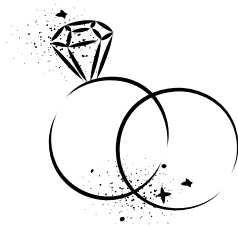

Gedoopt

29 juni 2025
**Zélie Hélène Elisabeth
van Ittersum**
dochter van
Maria Teresa Cattani en
Jan Willem van Ittersum

23 augustus 2025
Davina Pfeifer
dochter van
Sharon Schurgers
Donnie Pfeifer

6 juli 2025
Initiatie sacramenten
ontvangen:
**Rachelle Louise Maria
Thérèse Noteborn**

Getrouwd

5 juli 2025
**Rachelle & Leo
Noteborn**

22 juli 2025
**Jakllin Makdis Afrim &
Roy Honders**

1e Communie

Julian Boschloo
Lennox Noteborn
Quintus Noteborn
Jean-Pi  rre Rooijmans
Noëlle Th  
Amos Varghese
Joël Vergeer

H. Vormsel

Thekla Goes
Laurens Goes
Massimo van den Berg
Job Vergeer

Frank Alvin Britto
Rebecca Joan Duncan
Michaela Joy Duncan
Bridgette Jane Tony Paxton

Overleden

5 mei 2025
Piet van Ede (98 jr)

3 juni 2025
Mw. Kiestra-Ketelaars (90 jr)

5 juni 2025
**Mw. R. Woei-Jet-Kong
Tjong-Tjin-Joe (86 jr)**

17 juni 2025
Mw. G.E.S. Verhoef (86 jr)

4 juli 2025
dhr. M.P.J. Janssen (71 jr)

2 september 2025
dhr. F.T.M. Heuks (76 jr)

Colofon

Uitleg SITIO

'SITIO' betekent 'Ik heb dorst' (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie

Lidwine Pouw (hoofredactie),
Maria Spruit (vormgeving), br.
Kornelius Maria c.s.j., Pauline Klink,
Gabriella Buirma, Marianne
Rozendal (secretariaat), Karsten
Setz en Remco Bangma.

Verspreiding

Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten

Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties

Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur:
raymond.hoogeveen@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio

De volgende Sitio verschijnt op 4 november 2025. U kunt uw kopij uiterlijk op 14 oktober 2025 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen: info@gerardusmajella.nl

Broedernieuws

Broeders die komen en gaan

Br. Ignatius Maria

Uit de parochie

Na 15 jaar zal br. John-Mary-Jesus in September vertrekken naar onze priorij in London. Wij zijn dankbaar voor al deze jaren waar hij het katholieke studentenpastoraat in onze stad heeft opgebouwd – we zien het aan de bloeiende woongemeenschap van de “Campus Aquino”. Hij stond tijdens de Coronacrisis ook aan het begin van wat onze Engelstalige gemeenschap in de parochie is. Br. John-Mary-Jesus werd gevraagd om voor de hele provincie een “bergapostolaat” te ontwikkelen, met name voor jongeren. We zullen dus verder met hem blijven “optrekken”!

Na zijn eeuwige geloften is br. Richard-Maria op de fiets (!) vertrokken naar Rome om daar zijn theologiestudie bij de Dominicaanse Angelicum-universiteit voort te zetten. Aarzel niet om contact met hem op te nemen als je naar Rome op bedevaart gaat – hij zal blij zijn met iedere Nederlander die hij tegen zal komen.

Wij verwelkomen br. Fabien-Marie (Fransman) die al sinds mei in de priorij woont en nu ook een benoeming heeft gekregen. Deze zomer heeft hij hard aan zijn Nederlands gewerkt – u zult de vruchten hiervan gaan plukken 😊. Br. Fabien-Marie zal in oktober zijn proefschrift in kerkgeschiedenis verdedigen aan de universiteit Leuven.

Tenslotte komt br. Bernhard-Maria uit Den Haag naar Utrecht. Hij was samen met br. Eloi en anderen één van de broeders die in 2009 het begin maakten van onze priorij in Utrecht. Nu is hij dus weer terug – en u krijgt een derde Oostenrijker hier in onze parochie ...

Generaal kapittel

Afgelopen april hebben de broeders de eerste sessie van het generaal kapittel gehouden, daar hebben ze br. François-Xavier opnieuw als generaal prior verkozen. Daarnaast werd ook br. Mattheus uit Den Haag in de raad van de generaal prior benoemd. Hij zal daarom in het najaar naar Frankrijk moeten verhuizen. In oktober vindt de tweede sessie van dit kapittel plaats in (Troussures, Noord-Frankrijk).

Vertrek uit Den Haag

Na 21 jaar aanwezigheid zullen de broeders het Willibrordushuis verlaten, met name vanwege de benoeming van br. Mattheus naar Frankrijk werd dit besluit noodzakelijk. De broeders zijn bedroefd dat ze deze mooie missie moeten gaan verlaten. Het bisdom beraadt zich over de toekomst van het huis en zal in afstemming met de huidige woongemeenschappen de mogelijkheden bekijken om het huis als een plaats van geloof en gemeenschap in de stad te behouden. De Broeders van Sint Jan kwamen op uitnodiging van Mgr. Van Luyn naar Den Haag. Sinds 2012 waren ze verantwoordelijk voor het Willibrordushuis en hebben zij de missie van dit huis voortgezet en uitgebreid: voor evangelisatie en geestelijke oase in

het hart van Den Haag, onder de noemer van een “Stadsabdij”. Op zondag 7 september heeft bisschop Van den Hende een Heilige Mis gevierd uit dankbaarheid voor het pastorale dienstwerk van de Broeders van Sint Jan in het bisdom Rotterdam en om hun vertrek te markeren en zijn velen afscheid komen nemen.

Anty & Janthony, bedankt!

Lidwine Pouw-Buirma

Twee redacteurs van het eerste uur, Anty en Janthony Raymakers, zijn gestopt. In dit artikel willen we graag afscheid van ze nemen en ze bedanken. Omdat ze al vanaf het begin betrokken waren bij het parochieblad, vertellen ze iets over het ontstaan van de Sitio.

Hoe lang hebben jullie in de redactie van de Sitio gezeten?

Janthony: Al voordat de Sitio bestond waren we betrokken bij het blaadje dat er toen was, de 'Gerardussleutel'. We zaten niet officieel in de redactie. Het blaadje was wat ouderwets, we printten het zelf en vouwden en nietten het ook zelf. Een tijdje werkte dat best wel goed, maar het werd op een gegeven moment wel wat amateuristisch. Marjolein Kamer, die toen in het bestuur zat, kwam met het idee om het professioneler aan te pakken en het via 'De Zalige Zalm' te gaan maken en drukken.

Anty: Pater Alain-Dominique kwam toen met het idee om het 'Sitio' te noemen, en dat vonden we heel mooi.

Zijn jullie er tegelijkertijd bij gekomen?

Anty: Ja, ik schreef toen voor de bezoegroep, voor Missie en Ontwikkeling en voor de gebedsgroep. Als er een bedevaart was, die ik samen met Marjolein organiseerde, dan schreven we daar altijd een pagina over.

Janthony: Marjolein is bij de parochie betrokken geraakt sinds de bedevaart in Lourdes, en sindsdien is zij eigenlijk steeds vaker bij onze kerk gekomen en heeft ook, vanuit het bestuur, veel voor de Sitio gedaan. Op haar initiatief is de Sitio vernieuwd.

Is er inhoudelijk iets veranderd toen het veranderde van Gerardussleutel naar 'Sitio'?

J: We hebben er inderdaad toen gesprekken over gehad, maar sommige rubrieken die er toen in stonden staan er nu nog steeds in, zoals de themapagina's, en de artikelen van 'uit de parochie', waarin steeds verslagjes staan over actualiteiten of werkgroepen. Ook waren er al kinderpagina's. Sinds het in 2012 Sitio werd, kwam de opbouw die we nu nog steeds in min of meer dezelfde mate hanteren, met bijvoorbeeld het Woord van de Pastoor, en anderen die bijdragen leveren. Iedereen in de redactie had toegang tot de software van de Zalige Zalm waarmee we het blad maakten. Zo hebben we dus 13 jaar met de Sitio gewerkt.

Anty: De Sitio kwam toen in de nieuwe huisstijl van de Gerardus Majella, met het nieuwe logo dat toen ontworpen is groot op de voorkant van het blad.

Had het parochieblad vroeger een andere functie dan nu?

Janthony: Ja, het is nu meer een blad waar interessante informatie in staat over christelijke thema's of de parochie, maar door de nieuwsbrief staan de nieuwtjes niet meer in de Sitio.

Anty: Ik hoor van mensen om me heen dat de nieuwe Sitio ook goed wordt beoordeeld, ze vinden het helder en overzichtelijk. Maar voor ons was de verandering een mooi moment om te stoppen.

Lieve Anty en Janthony, jullie bijdrage is van onschatbare waarde geweest voor de hele parochie. Heel veel dank voor al jullie werk voor de Sitio!

Introducing the Core Team

The English-speaking community at Gerardus Majella Parish thrives thanks to a dedicated core group who help foster a welcoming spiritual home for internationals and expats. We would like to introduce ourselves:

Devrol Dupigny – Coordinator

"For I was hungry and you gave me food, I was thirsty and you gave me drink, I was a stranger and you welcomed me." – Matthew 25:35

I am originally from Trinidad and Tobago, a small island in the Caribbean, and moved to the Netherlands in 2017 with my wife, Jeanine, and our three daughters, Gabrielle, Samantha, and Emma, for work reasons. In 2020, our family relocated to Utrecht, and I began visiting Majella Church regularly. The peacefulness of the church and the warmth of the Brothers quickly made it a special place for me. When the English Mass started after COVID restrictions were lifted, my family and I became very involved in the English-speaking community. Serving in the core group is important to me because I want to help Majella Church be a welcoming spiritual home for expats and internationals, where they find comfort, belonging, and pastoral care.

Silvia Stopponi – Core Group Member

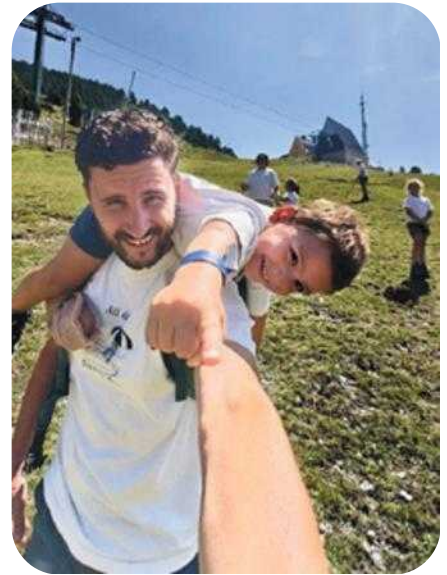
"Therefore encourage one another and build one another up, just as you are doing." - 1 Thessalonians 5:11

I am Italian, married to an Italian, and we have two daughters, aged three and six months, who were born in Utrecht. I moved to the Netherlands for my PhD and found a new home in the English-speaking community at Majella Parish. Becoming part of this community has shown me how the Catholic faith is lived in different parts of the world, thanks to the people I have met, who have become true friends. I am happy to serve on the core team—for example, by organizing events that bring community members together—to help the community flourish, so that others can have the same opportunity I received.

Andreu Labian – Core Group Member

"As each has received a gift, employ it for one another, as good stewards of God's varied grace." – 1 Peter 4:10

My name is Andreu, father of four wonderful children—Olivia, Blau, Bruna, and Linus—and husband of my dear wife, Maria, for over 12 years. I was born and raised in Spain, but life's journey has taken our family to several countries before we finally came to Utrecht three years ago. We love doing outdoor activities and spending time with friends. From the very beginning, the Parish—and especially the English Community—welcomed us with open arms. It has been a place where we feel at home and where our faith has been nourished and strengthened in countless ways. I am very happy to be part of this core group to give back to the community some of what we have received.

Tim Schilling – Core Group Member

"...from whom the whole body, joined and held together by every joint with which it is equipped, when each part is working properly, makes the body grow so that it builds itself up in love." – Ephesians 4:16

I was active in Gerardus Majella parish for about ten years before the English Mass started. Since I am from the United States (my wife is Dutch and we raised our children here in Utrecht), it has been wonderful to celebrate and sing in English again. I have also loved getting to know so many people from different countries. Since I speak Dutch and am a theologian, I try to be a bridge-builder in the parish and actively support the mission of the parish as a whole. We have a fantastic parish, and God is calling us to do great things together—let us rejoice in the doing of it!

Valerie Bingham – Core Group Member

"Train up a child in the way he should go, and when he is old he will not depart from it." – Proverbs 22:6

I'm originally from France, but the Netherlands has been my home for the past ten years, when I moved here for work. I'm married to an Englishman, and we have two children who go to the International School Utrecht. Being part of the church community is very important to me—it's where I find peace, friendship, and spiritual nourishment. I love helping with catechism classes and preparing children for their First Communion. It's really rewarding to exchange ideas with the great group of people who also help with catechism.

Robert D'Almeida & Jyothi Corea – Core Group Members

"Every good endowment and every perfect gift is from above, coming down from the Father of lights with whom there is no variation or shadow due to change." – James 1:17

We are a family from Bangalore, South India, and we live in Maarssen with our three children, Michael, Gerard, and Isabel. We came to know the parish and the Brothers through what we believe was a miracle, by the intercession of Mother Mary. We serve in the choir and in children's catechism. Through this community, we have received far more from God than we could ever give back—especially the gift of good friendships and the mentorship of priests.

A Farewell Note from Father John

P.N. Hihet Dekelver

As I prepare to leave the Netherlands for Great Britain, I guess there are a few attempts at words of wisdom that I consider useful enough to write down after these past 15 years in Utrecht. I'll keep it to three ;)

1. Prayer as Adoration

Seeing daily prayer (solitary prayer, attending Holy Mass, Eucharistic adoration, praying with Our Lady, praising with songs or with the psalms...) as adoration—that is, turning as best we can towards God in recognition and love of Him and His love for us—is truly nourishing for the interior life we all crave!

2. Physical, Mental, Moral Health

Exercise, off-screen deepening of interests, and character development are keys to freedom. We need to fight strongly for them, or the domineering voices of various vices will dictate our lives and, especially, our futures!

3. Family

Family, its analogies (parishes, religious communities...) and its precursors (student/YP houses...), is central to life and founded by God. Loving someone isn't enough to get married—you also need to consider whom your kids will have as mother or father. Preparing marriages carefully, maintaining marriages throughout, and making communities in general places of life and communion is essential.

Thank you for your prayers, your friendship, and the many ways we have shared life and faith together. Please keep me in your prayers as I will keep you in mine.

Sharing Faith & Fellowship: Our English Community Gatherings

They Partook of Food with Glad and Generous Hearts – Acts 2:46

The English-speaking parish community treasures its social gatherings as opportunities to share fellowship, faith, and cultural diversity. Since the start of the Community in 2020, the summer BBQ has become a much anticipated event on the annual calendar, with members bringing dishes and drinks from their cultures, creating a parish feast full of flavor, variety, and shared stories.

Beyond the BBQ, our English Community events are marked by shared effort: cooking, decorating, making drinks, cleaning, and organizing. Each gathering is more than a meal; it's a chance to show care, share joy, strengthen bonds, and exchange stories that enrich our understanding of one another as members of the Catholic Church. Our gatherings also reflect the universality of the Catholic faith. Parishioners come from as far as New Zealand, India, France, the Caribbean, Belgium, Canada, Italy, and beyond, yet we are united in the same faith in Christ and the Church. While celebrating this shared faith, we also enjoy sharing foods, traditions, and personal stories, experiencing the richness of diverse cultures within our unity in Christ. Pope Leo XIV's words capture this beautifully: "This is the hour of love. It is the time to reawaken our zeal, renew our communities, and recommit to our mission."

In all we do, we live out Acts 2:46: partaking of food with glad and generous hearts, deepening friendships, nurturing faith, and fostering unity in our parish family.

Het dragend en gedragen kind

De pelgrimages van de heilige Christoffel

Karsten Setz

Het leven van de mens op aarde is een pelgrimstocht. Van onze eerste tot onze laatste adem zijn we onderweg op een pad dat onduidelijk en vol onverwachte gevaren is. Soms stuiten we op een woeste rivier die ons naar de diepte dreigt te sleuren. Dan roepen wij met de Psalmist uit de diepte tot de Heer, dat Zijn oren gehoor geven aan onze smeekbeden. De verhalen over de heilige Christoffel getuigen ook van deze rivier en van dit gebed.

Christoffel was een man van reusachtige gestalte en kracht. Hij had een duidelijk levensdoel: hij wilde de machtigste heerser ter wereld dienen. Hij trad in dienst bij een machtige koning, maar verliet hem toen hij zag dat de koning het kruisteken maakte uit angst voor de duivel. Vervolgens pelgrimeerde hij naar de duivel en diende hem, totdat hij merkte dat zijn nieuwe meester een kruis langs de weg meed uit vrees voor de Christus. Hij begreep dat er dus een grotere macht was, en hij verliet de duivel om te zoeken naar deze Christus.

Zijn pelgrimage bracht hem bij een kluizenaar, die hem het geloof leerde. Toen Christoffel vroeg hoe hij deze Christus kon dienen, stelde de kluizenaar bidden en vasten voor, maar de reus voelde dat hij daartoe niet in staat was. De wijze heremiet gaf hem een andere opdracht: gebruik je uitzonderlijke kracht om pelgrims te helpen een rivier, waar velen al waren verdronken, over te steken. Dit was een taak die hij kon begrijpen, en hij ging er meteen heen om de pelgrims te helpen.

Op een dag zag hij een kind, dat hem vroeg om overgezet te worden. Hij zette het kind op zijn schouders en begon aan de oversteek.

Maar bij elke stap die hij zette, werd het kind steeds zwaarder. Het water van de rivier zwol aan en de reus, die op zijn eigen kracht vertrouwde, wankelde en vreesde te bezwijken. Met de uiterste inspanning bereikte hij de overkant en zette het kind neer, hijgend: "Kind, je hebt me in enorm gevaar gebracht. Het was alsof ik de hele wereld op mijn schouders droeg!" Het kind: "Je droeg niet alleen de hele wereld op je schouders, maar ook Hem die de wereld geschapen heeft." Op dat moment openbaarde het kind Zich als Christus en doopte de reus met de naam Christoffel (Christophorus), wat 'Christus-dragers' betekent.

Wat leren we hieruit? Allereerst de ambitie van Christoffel. Zijn wens om alleen de grootste macht te dienen was simpel, maar eervol. Hoe vaak dienen we niet kleinere dingen omdat het ons aan de hoop ontbreekt dat we het grotere kunnen dienen? Daarbij moeten we wel ook onze eigen beperkingen aanvaarden, zoals Christoffel wist dat een leven van bidden en vasten niet voor hem geschikt was, maar een leven van dienstbaarheid wel. Zo moeten wij ook Christus-dragers zijn: in de zorg voor onze naasten, in het lijdzaam verdragen van tegenslagen, in de trouw aan het geloof in moeilijke tijden. Maar we kunnen slechts Christus dragen als Christus ons ook draagt.

Laten wij dan als pelgrims ons laten dragen door de heilige Christoffel, die met zijn gebeden onze lasten bij het Christuskind brengt. Laten we niet terugdeinzen voor de woeste rivieren in ons leven, maar met goede hoop onze roeping op ons nemen. Want wie in geloof de ander draagt, draagt Christus Zelf, en zal ontdekken dat hij ook zelf door Christus gedragen wordt, naar de eeuwige overkant.

Missie & Ontwikkeling

Maarten As

Terugblik:

De afgelopen maanden zijn er 2 collectes gehouden waarvan beider opbrengst naar St. Noa's Family van Pater Piet Hooijschuur in Oeganda gaat.

Allereerst de collecte voor de NL missionarissen.

Pater Piet schrijft: "St. Noa's Family heeft als doel gerechtigheid te brengen in het leven van weeskinderen door voor hen het recht op onderwijs waar te maken. Mede namens alle kinderen, die ons werden toevertrouwd, dank ik U allen."

Als tweede de MIVA: (Missie Verkeersmiddelen Actie).

Na rijp beraad gaat ook de opbrengst van de MIVA collecte naar St Noa's family, omdat we vernamen van onze contacten, dat de almaar stijgende kosten van het transport van de weeskinderen van en naar school een groot probleem vormen.

Een fantastische opbrengst: € 785,-, waar ook St Noa's Family ons hartelijk voor dankt.

Actualiteit:

Uit de Werkgroep Missie & Ontwikkeling hebben met pijn in het hart Anty en Janthony Raymakers zich teruggetrokken. De parochie en in het bijzonder de werkgroep bedanken Anty en Janthony heel hartelijk voor hun tomeloze inzet gedurende zo'n lange reeks van jaren. We hebben opvolging gevonden in de persoon van Jan-Willem van Ittersum. Heel fijn dat hij deel gaat uitmaken van ons team dat nu bestaat uit Jan-Willem van Ittersum, Gerard Baak en Elly & Maarten As.

Vooruitblik op de komende Actie en Collectes:

In oktober komt de collecte van Wereld Missiedag, ook wel Missie Zondag genoemd. De aanvraag komt van Broeder Jan Maria (ooit broeder in onze parochie) op de Filipijnen. De opbrengst gaat naar de vorming van een gemeenschap van katholieke missionarissen die als missie heeft de theologie van het lichaam naar de jongeren en jong volwassenen te brengen

Er wordt naar gestreefd de schoonheid van pure liefde te beleven en deze te delen door een persoonlijke ontmoeting met Jezus te bevorderen. Aan deze vorming nemen ook de Broeders van St. Jan deel.

Broeder Jan Maria op de Filipijnen

De Adventsactie willen we dit jaar op voorspraak van onze pastoor, zeer graag doneren aan een school in Maleisie (PPKD) die vluchtelingen-kinderen en kinderen uit minder welvarende gezinnen opvangt. Voor hen is scholing normaal gesproken niet weggelegd.

Het project voorziet in onderwijs, voeding, hygiëne en een veilige plek voor ongeveer 90 kinderen. Deze zijn voornamelijk afkomstig uit Myanmar, Indonesië en Bangladesh.

Maarten As

Familieactiviteiten

Voor de data en de tijden van de activiteiten zie pagina 21

THOMASCLUB

Tijdens de Thomasclub is er catechese, ontmoeting en knutselen voor kinderen en tieners van 4-16 jaar.

Er zijn 5 verschillende leeftijdsniveaus.

We leren uit de Bijbel en uit de traditie van de Kerk, knutselen, bidden samen en doen spelletjes. Je bent van harte welkom in het Leerhuis op vrijdagavond eens in de twee weken!

KINDERKOOR

Alle kinderen van 5 t/m 12 jaar zijn welkom. We repeteren ongeveer eens in de twee weken op vrijdagavond, als er geen Thomasclub is. We herhalen regelmatig de refreinen, zodat alle kinderen die goed kunnen meezingen. We zingen samen, omdat we daar blij van worden!

Bovendien is het een mooie manier om over Jezus te leren en voor Hem te zingen, naar Hem toe.

KWD EN PWD

Voor de kinderen is er elke zondag kinder- en peuterwoorddienst tijdens de H. Mis van 10 uur. Alle kinderen zijn van harte welkom om hier te luisteren naar het Woord van God. Wat zijn we dankbaar dat zoveel kinderen hierbij aansluiten!

Mocht u het leuk vinden om te helpen? Geef een seintje bij info@gerardusmajella.nl.

GEZINSZONDAGEN

Eens per maand, na de Heilige Mis van 10 uur gaan de gezinnen samen lunchen en iedereen brengt iets mee om te delen. Er wordt gezorgd voor drinken. In onze parochie zijn veel gezinnen en de gezinszondagen zijn een mooie gelegenheid om elkaar (beter) te leren kennen. Alle gezinnen van harte welkom!

COMMUNIE EN VORMSEL

Ook dit jaar start de Eerste Communievoorbereiding weer in januari. voor kinderen die in groep 4 of 5 zitten. De Eerste Communie zelf zal zijn op zondag 7 juni om 10:00. Laat vast weten als je mee wil doen, dat helpt ons in de voorbereiding!

Dit jaar zal het Vormsel in onze kerk zijn op zondag 21 juni door kardinaal Eijk.

TIENERS

Voor tieners vanaf groep 8 zijn er de tienerzondagen! Zondag na de H Mis komen we dan bij elkaar voor een leuke activiteit, catechese en gezelligheid. Meer info bij Kees van Duijn keesvanduijn1@hotmail.com

Wist jij dat we allemaal een reis maken? Niet met een rugzak of een vliegtuig, maar een reis samen met God! Die reis noemen we een pelgrimstocht.
En wij zijn allemaal...
Pelgrims van hoop!
Maar wat betekent dat?

Wat is een pelgrim?

Een pelgrim is iemand die op reis gaat om dichterbij God te komen. Soms lopen mensen echt naar een heilige plek, zoals Lourdes of Santiago. Maar je kunt ook pelgrim zijn met je hart: als je bijvoorbeeld bidt kom je steeds dichterbij God.

Wat is hoop?

Hoop betekent dat je blijft geloven dat het goed komt, ook als het moeilijk is.
God geeft ons altijd hoop!

Jezus was ook een pelgrim!

Wist je dat Jezus ook veel heeft gereisd? Hij ging van stad naar stad om mensen over God te vertellen. Hij hielp zieken, at met arme mensen, en was altijd vol liefde en hoop.

Hoe kun jij een pelgrim van hoop zijn?

Hier zijn wat ideeën:

Deel iets met iemand die weinig heeft.

Bid voor iemand die verdrietig is.

Wees lief, ook als iemand niet aardig doet.

Ga mee naar de kerk en luister goed naar God.

Dan ben jij een echte pelgrim van hoop!

W	T	I	A	N	N	D	P	D	K	X	B	K	M	I
B	S	D	J	N	J	L	V	E	Y	I	W	N	G	O
A	D	Y	K	R	E	K	H	M	L	U	R	J	S	R
L	Z	L	I	E	F	D	E	P	R	G	V	Z	L	R
N	E	F	W	I	C	F	I	G	G	R	R	K	E	P
S	J	V	Q	Q	W	C	E	T	O	P	P	I	W	G
V	E	P	Z	I	Y	B	G	R	D	U	H	T	M	K
H	Z	T	U	C	E	S	S	O	L	Y	Q	R	D	D
J	U	I	J	D	W	E	V	Y	H	G	H	E	T	I
K	S	Y	Q	R	R	O	V	N	Q	Q	X	I	O	B
D	N	U	W	I	F	C	S	P	E	F	L	S	O	L
Q	O	V	T	U	T	D	J	I	B	X	O	B	V	C
Y	Y	F	R	B	K	X	Q	J	L	P	O	O	H	K
F	N	N	L	E	B	J	I	B	V	M	N	X	R	R
H	R	C	T	C	P	M	E	B	U	E	D	E	R	V

Jezus

Hoop

Pelgrim

Gebed

Liefde

Vrede

God

Bijbel

Kerk

Reis

Kun jij al deze woorden ook in de sitio terugvinden?